

ville medgaae et Beløb af 3,006 Rd., men da der i det nævnte Overflag deels ere opførte adskillige Bygningsmangler, der ikke ffjønnes at kunne henregnes under en Hovedreparation, men hvis Afhjælpelse hører til den ordinaire Vedligeholdelse, deels ere opførte forskjellige Summer, der maae ansees for at være altfor høit anslaaede, er der her kun opført et Beløb af 2,500 Rd. til det omhandlede Niemed. Det bemærkes fremdeles, at vedkommende Embedsmænd paa Island og Færøerne ifølge den hidtil fulgte Regel vel ere pligtige til selv at bekoste den ordinaire Vedligeholdelse af de dem til Afbenyttelse overladte Embedsboliger, hvilket ogsaa i sin Tid, hvad Frederiksgave angaaer, blev tilkjendegivet den nuværende Amtmand over Nord- og Viteramtet ved hans Ansættelse i Embedet, men at derimod Udgifterne ved disses Hovedreparation ere blevne afholdte af Statskassen, hvilken Regel til Exempel blev bragt til Anvendelse med Hensyn til Amtmandsboligen paa Færøerne ved Finantsloven for 1864—65; ligesom ogsaa Omkostningerne ved den i 1847 foretagne Reparation af Frederiksgave bleve afholdte af den kongelige Kasse.

Ifølge modtagen Indberetning og dermed fulgte Oplysninger fra Amtmanden over Islands Vesteramt er den Staten tilhørende Inggaldshols Kirke i Snefellsnes Systslet i en saa forfalden Tilstand, at den er ubrugelig til Gudstjeneste, hvorfor det maa ansees for unndgaaelig fornødent, at den underkastes en Hovedreparation, hvortil der efter et hertil indsendt Overflag vil medgaae den ovenanførte Sum 2,074 Rd. Kirken, der er meget gammel og heelt opført af Tømmer, er 29 Alen lang og 10 Alen bred. Overfluddet af Kirkens Indtægter, der i Gjennemsnit i de 10 sidste Aar har udgjort 14 Rd. 6 $\frac{1}{2}$, indflyde i Statskassen.

Under den ved Districtslæge Davidsens dødelige Afgang i 1860 indtraadte Vacance i Districtslæge-Embedet paa Vestmannøerne, blev Districtslægen i Sønderamts østlige Lægedistrikt konstitueret til i Forbindelse med sit eget Embede at varetage Lægeforretningerne paa bemeldte Øer; men da disses isolerede Beliggenhed og de med Overreisen derhen navnlig om Efteraaret og Vinteren forbundne Vanffeligheder bevirkede, at de Syge paa Øerne ligesuldt søgnede den fornødne Lægehjælp, tyede de til Sordemoderen sammesteds, Solweig Martinsen, der ydede dem al den Hjælp, som efter Omstændighederne var mulig. Som Vederlag herfor tilstod Stiftamtmandens Indstilling og efter forudgaaet Brevvevling med Finantsministeriet, et Honorar af 10 Rd. om Maanedes fra 1ste August 1862 af regne og indtil videre, saalænge det nævnte Embede henstod ubesat, saaledes at det omhandlede Honorar blev udredet af den beparede Halvdeel af den for Lægeembedet normerede Gage. Dette Honorar vedblev bemeldte Sordemoder at oppebære indtil Udgangen af October Maaned 1863, fra hvilken Tid den i tidnævnte Embede under 1ste s. M. allernaadigst ansatte Districtslæge Stephensens oppebar den Embedet tillagte Gage med dens fulde Beløb. Da den nævnte Districtslæge imidlertid paa Grund af, at Communicationen med Øerne fornedelst det stormfulde Veirlig i Wintermaanederne var afbrudt, ikke kunde overtage sit Embede førend i Begyndelsen af Mai Maaned, ligesom ogsaa Esterretningen om hans Udnævnelse først da ankom til Øerne, vedblev Sordemoderen at yde Øboerne Sygehjælp indtil Lægens endelige Ankomst. Med Hensyn hertil har Stiftamtmanden over Island indstillet den tidnævnte Sordemoder til at erholde en Godtgjørelse for hendes Virksomhed i Mellemtiden mellem Districtslæge Stephensens Ansættelse og hans Tiltrædelse af Embedet eller i Tidrummet fra 1ste November 1863 til Udgangen af April Maaned 1864. Da det findes billigt, at der tilstaaes den omhandlede Sordemoder et lignende Vederlag for den af hende ydede Sygehjælp i de nævnte 6 Maaneder, som hun oppebar førend Embedets Besættelse, har man ovenfor opført et Beløb af 60 Rd. i det angivne Niemed.

Da Øboerne af Vestmannø ikke have haft Leilighed til at benytte den ved Finantsloven for indeværende Finantsaar under § 9 VI. A. 3. bevilgede Laan til Anskaffelse af et Dæksfartoi, er Beløbet atter her optaget.